

Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de lijst van de derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze plicht zijn vrijgesteld

(2000/C 177 E/09)

COM(2000) 27 def. — 2000/0030(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 26 januari 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 62, lid 2, punt b), onder i),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uit artikel 62, lid 2, punt b), van het Verdrag vloeit voort dat de Raad de voorschriften inzake visa voor voorgenomen verblijven van ten hoogste drie maanden vaststelt en dat het uit dien hoofde aan de Raad staat met name de lijst vast te stellen van de derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en die van de derde landen waarvan de onderdanen van die visumplicht zijn vrijgesteld ⁽¹⁾. Volgens artikel 61 behoort de vaststelling van deze lijsten tot de begeleidende maatregelen die rechtstreeks met het vrije verkeer van personen in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid verband houden.
- (2) De vaststelling van de derde landen waarvan de onderdanen aan de visumplicht zijn onderworpen en van die waarvan de onderdanen van die visumplicht zijn vrijgesteld, geschiedt aan de hand van een beoordeling, geval per geval, van een aantal met de illegale immigratie, met de openbare orde en de veiligheid en met de externe betrekkingen van de Unie met de derde landen verband houdende criteria, waarbij tevens rekening wordt gehouden met implicaties van de regionale samenhang en van de wederkerigheid.
- (3) De onderdanen van derde landen die legaal in een van de lidstaten verblijven en over een door die lidstaat afgegeven verblijfstitel beschikken, bevinden zich in een zodanige situatie dat het onnodig is voor de overschrijding van de buitengrenzen van hen opnieuw een visum te eisen. Ten aanzien van deze categorie personen dient als beginsel te gelden dat de verblijfstitel gelijkwaardig is aan het visum, zonder dat zulks afbreuk doet aan de andere voorwaarden voor binnenkomst of aan de voorschriften inzake het verkeer binnen de Gemeenschap op grond van de verblijfstitel.

⁽¹⁾ Ingevolge de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten Overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee Staten bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengen-„acquis” worden betrokken, moet het onderhavige voorstel overeenkomstig artikel 4 van genoemde Overeenkomst in het raam van het Gemengd Comité worden behandeld.

- (4) Ten aanzien van staatlozen, die iedere binding met een bepaalde Staat hebben verloren, en erkende vluchtelingen, die in de onmogelijkheid verkeren de bescherming in te roepen van de Staat waarvan zij de nationaliteit bezitten, moet de vaststelling of al dan niet de visumplicht geldt, volgens een eenvoudig criterium gebeuren, namelijk of de Staat waar dezen verblijven, hun zijn bescherming verleent en hen die reisdocumenten verstrekt.
- (5) In bijzondere gevallen die aanleiding geven tot een specifieke visumregeling, kunnen de lidstaten bepaalde categorieën personen van de visumplicht vrijstellen, of dezen aan die plicht onderwerpen, met name overeenkomstig het internationaal publiek- en gewoonterecht.
- (6) Teneinde voor de transparantie van het stelsel en de voorlichting van de betrokkenen zorg te dragen dienen de lidstaten de overige lidstaten en de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij in het raam van deze verordening hebben genomen. Daarom dienen deze inlichtingen eveneens in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* te worden bekendgemaakt.
- (7) Overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag vervatte evenredigheidsbeginsel is het met het oog op de goede werking van de gemeenschappelijke visumregeling nodig en passend de weg van een verordening te kiezen om de lijst vast te stellen van de derde landen waarvan de onderdanen voor overschrijding van de buitengrenzen aan de visumplicht zijn onderworpen, en van de lijst van die derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld.
- (8) De onderhavige verordening voorziet in een volledige harmonisatie met betrekking tot de derde landen waarvan de onderdanen voor het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten aan de visumplicht worden onderworpen, en de derde landen waarvan de onderdanen van die visumplicht worden vrijgesteld. Bijgevolg dient het ter zake bestaande gemeenschapsrecht te worden vervangen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De onderdanen van de in de lijst van bijlage I opgenomen derde landen dienen bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten in het bezit van een visum te zijn.
2. De onderdanen van de in de lijst van bijlage II opgenomen derde landen zijn van de in lid 1 bedoelde visumplicht vrijgesteld.

3. De onderdanen van derde landen welke zijn ontstaan uit landen die zijn opgenomen in de lijsten van de bijlagen I en II, zijn onderworpen aan de bepalingen van de leden 1 en 2 totdat de Raad volgens de procedure van de relevante bepaling van het Verdrag anders besluit.

Artikel 2

Voor de doeleinden van deze verordening wordt onder „visum” verstaan, een door een lidstaat verleende machtiging of een door deze genomen besluit, vereist voor binnenkomst op zijn grondgebied met het oog op:

- een voorgenomen verblijf van in totaal maximaal drie maanden in die lidstaat of in verscheidene lidstaten;
- een doorreis over het grondgebied van die lidstaat of over dat van verscheidene lidstaten, waaronder niet begrepen een doorreis via de internationale transitzone van een luchthaven en transfers tussen luchthavens van een lidstaat.

Artikel 3

Voor de onderdanen van in bijlage I opgenomen derde landen is het bezit van door een van de lidstaten afgegeven geldige verblijfstitel gelijkwaardig aan het bezit van een visum voor de overschrijding van de buitengrenzen.

Artikel 4

Staatlozen en erkende vluchtelingen worden onder dezelfde voorwaarden aan de visumplicht onderworpen of daarvan vrijgesteld als de onderdanen van het derde land waar zij verblijven, en die hen het reisdocument heeft afgeleverd.

Artikel 5

1. Een lidstaat kan in uitzonderingen inzake de visumplicht als bedoeld in artikel 1, lid 1, of in de vrijstelling van de visumplicht als bedoeld in artikel 1, lid 2, voorzien ten aanzien van:

- a) houders van diplomatieke paspoorten, dienstpaspooten en andere officiële paspoorten;
- b) civiele vliegtuig- en scheepsbemanningen;
- c) vliegend en begeleidend personeel van een hulp- of reddingsvlucht en andere hulpverleners bij rampen en ongevallen;

d) bemanning van schepen die internationale waterwegen bevaren;

e) houders van door internationale organisaties afgegeven officiële documenten;

2. Een lidstaat kan vrijstelling van de visumplicht verlenen aan scholieren die onderdaan zijn van een in bijlage I opgenomen derde land en in een in bijlage II opgenomen derde land verblijven, wanneer deze scholieren in het raam van een door een leerkracht van de instelling begeleide groep scholieren aan een georganiseerde reis deelnemen.

Artikel 6

1. Binnen een termijn van tien werkdagen na de inwerking-treding van deze verordening delen de lidstaten de overige lidstaten en de Commissie de lijst mede van verblijfstitels die voor de toepassing van artikel 3 relevant zijn, alsmede de uitzonderingsmaatregelen die zij krachtens artikel 5 hebben getroffen. Latere wijzigingen van deze lijst en van deze maatregelen dienen binnen een termijn van vijf werkdagen te worden medegedeeld.

2. De in lid 1 bedoelde mededelingen worden door de Commissie ter informatie in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Artikel 7

1. Verordening (EG) nr. 574/1999 van de Raad ⁽¹⁾ wordt vervangen door de onderhavige verordening.

2. Bijlage I bij de Gemeenschappelijke visuminstructie en bijlage V bij het Gemeenschappelijk handboek, als bedoeld in het besluit van het Uitvoerend comité van Schengen van 28 april 1999 (SCH/Com-ex(99)13) betreffende de definitieve versies van het Gemeenschappelijk handboek en de Gemeenschappelijke visuminstructie, worden vervangen door de bijlagen I en II bij de onderhavige verordening.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

⁽¹⁾ JO L 72 van 18.3.1999, blz. 2.

BIJLAGE I

GEMEENSCHAPPELIJKE LIJST ALS BEDOELD IN ARTIKEL 1, LID 1

1. STATEN

Afghanistan	Guinee-Bissau	Oman
Albanië	Guyana	Pakistan
Algerije	Haïti	Palau
Angola	India	Papoea-Nieuw-Guinea
Antigua en Barbuda	Indonesië	Peru
Armenië	Irak	Qatar
Azerbeidzjan	Iran	Rusland
Bahama's	Ivoorkust	Rwanda
Bahrein	Jamaica	Saint Kitts en Nevis
Bangladesh	Jemen	Saint Lucia
Barbados	Jordanië	Saint Vincent en de Grenadines
Belarus	Kaapverdië	Salomonseilanden
Belize	Kameroen	Sao Tomé en Principe
Benin	Kazachstan	Saudi-Arabië
Bhutan	Kenia	Senegal
Birma/Myanmar	Kirgizië	Seychellen
Bosnië-Herzegovina	Kiribati	Sierra Leone
Botswana	Koeweit	Soedan
Burkina Faso	Laos	Somalië
Burundi	Lesotho	Sri Lanka
Cambodja	Libanon	Suriname
Centraal-Afrikaanse Republiek	Liberia	Swaziland
China	Libië	Syrië
Colombia	Madagaskar	Tadzjikistan
Comoren	Malawi	Tanzania
Congo	Maldiven	Thailand
Cuba	Mali	Togo
Democratische Republiek Congo	Marokko	Tonga
Djibouti	Marshalleilanden	Trinidad en Tobago
Dominica	Mauritanië	Tsjaad
Dominicaanse Republiek	Mauritius	Tunesië
Egypte	Micronesia	Turkije
Equatoriaal-Guinea	Moldavië	Turkmenistan
Eritrea	Mongolië	Tuvalu
Ethiopië	Mozambique	Vanuatu
Federale Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro)	Namibië	Verenigde Arabische Emiraten
Fiji	Nauru	Vietnam
Filipijnen	Nepal	Voormalige Joegoslavische Republiek Ma- cedonië
Gabon	Niger	West-Samoa
Gambia	Nigeria	Zambia
Georgië	Noordelijke Marianen	Zimbabwe
Ghana	Noord-Korea	Zuid-Afrika
Grenada	Oeganda	
Guinee	Oekraïne	
	Oezbekistan	

2. TERRITORIALE ENTITEITEN EN AUTORITEITEN DIE DOOR TEN MINSTE ÉÉN LIDSTAAT NIET ALS STAAT WORDEN ERKEND

Oost-Timor
Palestijnse Autoriteit
Taiwan

BIJLAGE II

GEMEENSCHAPPELIJKE LIJST ALS BEDOELD IN ARTIKEL 1, LID 2

1. STATEN

Andorra	Honduras	Roemenië
Argentinië	Hongarije	San Marino
Australië	Israël	Singapore
Bolivia	Japan	Slovenië
Brazilië	Kroatië	Slowakije
Brunei	Letland	Tsjechië
Bulgarije	Litouwen	Uruguay
Canada	Maleisië	Venezuela
Chili	Malta	Verenigde Staten
Costa Rica	Mexico	Zuid-Korea
Cyprus	Monaco	Zwitserland
Ecuador	Nicaragua	IJsland ⁽¹⁾
El Salvador	Nieuw-Zeeland	Liechtenstein ⁽¹⁾
Estland	Panama	Noorwegen ⁽¹⁾
Guatemala	Paraguay	
Heilige Stoel	Polen	

2. TERRITORIALE ENTITEITEN EN AUTORITEITEN DIE DOOR TEN MINSTE ÉÉN LIDSTAAT NIET ALS STAAT WORDEN ERKEND

Speciale Administratieve Regio („Special Administrative Region”) Hong Kong
Speciale Administratieve Regio Macao.

⁽¹⁾ De vrijstelling van de visumplicht die voor de onderdanen van dit land geldt, is niet gebaseerd op deze verordening maar op de EER-Overeenkomst.